

Ἀλεξάνδρα Παντζοπούλου

Ὀρέστης Κοντογιάννης

❖ Ποικίλη Λεξις ❖

Τὸ Λαλόν τοῦ 1914

Τὸ ἐφετεινὸν Salon τῶν Παρισίων, μὲ τὰς 43 ἀπεράντους αἰθούσας του, τὰς ὁποίας κοσμοῦσι ἐν ὅλῳ 5747 ἔργα ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς, χαλκογραφικῆς, εὐλογραφικῆς, ἀρχιτεκτονικῆς καὶ ἐν γένει παντὸς ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὰς ὡραίαις τέχνας, εἶνε τὸ 132. Τὸ πρῶτον διωργανώθη ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τὸ 1673, μέχρι δὲ τοῦ 1791 δὲν ἔχομεν εἰμὴ μόνον 36 σαλόν. Τὰ κενὰ ἐξηκολούθησαν μέχρι τοῦ 1872 ὅτε ἔχομεν μόνον 54 σαλόν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὅμως αὐτῆς μέχρι σήμερον οὐδὲν κενὸν ὑπάρχει, ἕκαστον δ' ἔτος ἔχει καὶ τὸ σαλὸν του. Καὶ μέχρι μὲν τοῦ 1881 τὴν διωργάνωσιν εἶχεν ἀναλάβει ἡ Ἀκαδημία τῶν ὡραίων τεχνῶν, δηλ. αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις, ἔκτοτε ὅμως ἡ φροντίς ἀνετέθη εἰς ὅμιλον καλλιτεχνῶν, οἵτινες ἔλαβον τὸ ὄνομα Ἑταιρία τῶν Γάλλων καλλιτεχνῶν τὸ ὁποῖον διατηροῦν μέχρι σήμερον καὶ τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις ὑπεστήριξεν

ὀλκῶς. Ἐκαστὸς κατανοεῖ τὴν σημασίαν τῆς μεγάλης αὐτῆς καλλιτεχνικῆς πανδαισίας τῆς φερούσης εἰς ἐπαφὴν τὸ πολὺ κοινὸν μὲ τοὺς μεγαλειτέρους ἀρτίστας, οἱ ὅποιοι ἑκάστοτε ἀναφαίνονται ἀνὰ τὴν ὑφήλιον.

Ἕλληνες καλλιτέχνη ἐκθέσαντες ἐφέτος εἰς τὸ Σαλὸν εἶνε ἡ κ. Κλεονίκη Ἀσπριώτου μὲ μίαν εἰκόνα τῆς μητρὸς τῆς. Ἡ δεσποινὶς Σοφία Λασκαρίδου μὲ μίαν σύνθεσιν «Πρὸ τῆς ἐστίας». Ὁ κ. Στέλιος Μηλιόδης ἐκθέτει τὸ «Κανάλι» καὶ μίαν Νεκρὰν φύσιν. Ἡ δεσποινὶς Μάνια Μαύρου ἐκθέτει μίαν εἰκόνα ρωσίδος νεάνιδος. Ὁ κ. Τάσσος Λουκίδης ὑπὸ τὸν τίτλον «Ρεπό», ἐν ἐσωτερικὸν μὲ ἓνα γέροντα καὶ μίαν γραμὴν καθημένους ἀντικρὺ εἰς μίαν τράπεζαν. Ὁ κ. Καρβωνίδης ἓνα «παλὸν πλοῦσταργιό». Ἡ δεσποινὶς Γουλία Θεοφυλάκτου ἐκ Τραπεζοῦντος ἓνα θερσέν «ἡ Μάμμη», ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγός περὶ Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν, ἀναφέρομεν καὶ τοὺς τρεῖς γλύπτας.